

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

P Ante Y

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

prode illi operis humani statū & mirū pariter & in dignū videri solet. Sal. Cū sententias nōnullorū ipse meū reputo. L. ut. lib. 1. Qui sit: nō vñ natus sis re putat. i. bñ cōsidera. Et reputare est cōputare. Alpi. Itē sumptus litis rutor reputabit: & viatica si ex offi cio necessario habuit aliq̄ curare vel. p̄ficet. Suppu ro: calculo nūero. Dico. in. plo. lib. Reg. Quō igit vīgintiduo elementa sunt: per q̄ scribimus hebraice omne qd loq̄mur & eoz indicis vor humana cōphē ditur: ita vīgintiduo volumina supputant q̄bus litte ris & eoz dñs i dei doctrina tenera ad huc & lactēs vi ri iusti erudit̄ infantia. i. numerant. Idem: Salomo nis q̄z in sine. puerbia eisdē alphabeticis vel incisioni bus supputant. i. conscribunt vel expriment. Aliq̄: Supputare & examinare. Idē ad Hēlio. Edificatur turrim futuri operis sumptus supputat. Et omnia ha bent penultimā correpta.

Putamen & purgamentū. Nam quicquid ex aliqua re proūcit & putamen appellat. Plau. in cap. Nucleū amissū reliqui pignori putamina. Eypria. Imperitus est medicus qui tumētes vulnerū sinus manu parētē contrectat: & in altis recessibus vicerū virus inclu sum dum seruat exaggetat. Aperitendū vulnus est et secandū & putaminibus amputatis medela fortioze curandū. Gociferet & clamet licet & conquerat eger impatiens per dolorem: gratias agit postmodū cum senserit sanitatem.

Putas a. um. idem qd purus. Unde putum argentū. i. purgatū. Juue. Pauca ls portes argēti vascula puti.

Putius pro sulto a Plau. ponit.

Ante y

Pyctas / greci vocant pugiles. Lapid. in helioga. Ma diatores ante cōiūniū pugnantēs sibi & pyctas fre quēter exhibent. Dinc picalē pro certamine. Ser. Dycalē certamē appellat pugna cestuū. Hic Col. lib. ij. Gallinacē in certaminibus galloyū pugnacē pyctē vocat. Mō riorofarū autū lamisē cui p̄lerūq̄ rō rū patrimonii pignū ateq̄ victor gallinacēus pyctes abfult.

Pyga dicitio grēca significat extremā partē tam anteri orem q̄ posteriōrē. Dinc est q̄ & mēbz & nates signi ficat. Trunci em̄ extremuz vtrūq̄ est. A quo fit dñū πoy/ω. Unde apud Dar. vetus legē epigrāma/ matis inscriptio philopygista: q̄ voces plurib⁹ dñis sapiēde nō sunt ab eo q̄ se religioni dicauerit.

Pygargus / caprea qdā syluestris nō dissimilis damis. Ali. lib. x. pro quodā aquilarū genere accipit. Secū di generis inq̄ pygarg⁹ in oppidis & in cāpis albica te cauda: ex πoyη nates & αργος albu. Sunt q̄ pu tent esse herodiorū gen⁹ q̄ ales adeo coitu infesta est: vt euz vir cum mulier coire velit acri dolore oculoꝝ vtrinq̄ soluant ac moientū p̄ne siles abeant.

Pygmachia / cestuū pugna πoyμχ enim cestus dē.

Pygmachus / pugil.

Pygmei vt lib. vii. scribit. Pl. Populi in extrema par te montū indig habitates salubri celo sempz vernā te qui ternos dōdrates nō excedūt πoyμχ enim cu bitus dicit. Aug. li. xvi. de ciui. dei. Alios statura cu bitales q̄s pygmeos a cubito greci vocant / pugnacē cū gruib⁹: sed vincunt. Hōrū mulieres quinto anno giunt & sevescūt octauo. de pygmeis. Juue. loquitur sary. rii. Ad subitas thracū volucres nubēq̄ sonora.

Pygme / paruis currit bellato: in armis. Dor im/ par hosti raptusq̄ p aera curuis Anguib⁹: a sceua ferē grue si videas hoc genitibus in nostris risu q̄rie: sed illic q̄s eadē allidue spectent plia ridet. He/ mo vbitora coboz pede non est altior vno.

Pylemenes dur papblagonū qd auxiliū troianorū p fecus est. Et pylemenys a poetis dicit.

Pylene / etolie oppidū. Papi. Sensus copulosa pyle/ ne. Fletas cognatis aubis melegra pleuron.

Pylos / oppidū iuxta thessaliā a Meleo dicit. An Me/ stor dicitur est pylus. Quōd. Illius attacku pyl⁹ us uenescere possit. Sūt & alię duę ciuitates hoc noie.

Pyrr / latine ignis: a quo mltā p cōpositionē fiūt. Et pyr/ oliue nucleus q̄ facile ignē cōcipiat.

Pyra / lignoz cōgeries. Airs. Innumeras strugere py/ ras. In his cremare corpora antiq̄ cōsueuerūt.

Pyrrha / deualionis vroz. de qua Juue. Et marib⁹ nu das ostēdit pyrrha puellas. Est & hoc noie carie ciuit/ tas iuxta Dyrtoū pelagus.

Pyrrhus / latine flauus siue rufus. Quo noie dicit sue re Achilles fil⁹: & Epirotarū rex qui bellū cū roma/ nis gessit: eo q̄ rufi essent.

Pyrus / arbor: pyrū fructus dicit q̄ ad silitudinē pyra/ midis & lato tendat in acutū flāme silitudinē reddēs. Cui⁹ diminutiū pyrullū p̄tulit. Aug. lib. i. cō. Nam hęc ipsa sunt q̄ a pedagogis & magistris a nubibus et pyrulis & passerib⁹ ad p̄fectos & reges aurū s̄dia mā cipia. Pyros etiā latine frumentū dicit.

Pyraui / genus potionis qd ex pyris factū credit & lo/ co vini sumebat. Diaro. cōtra Zou. Timotheo do lenti stomachū vinū suadet bibere: nō pyraui.

Pyrrhica / sive pyrrhice es: saltatio grēcanica quam pyrrb⁹ in creta: prim⁹ instituit: vt li. vii. scribit Stra. lib. x. docet pyrrhica repertā fuisse a pyrrhico pro tu uenibus ad disciplinā militatē exercētis. Diaro. lib. vii. de legibus. Dicitur pyrrhicos imitat fler⁹ cor/ porū qd tela plaggz vitant. Sue. de Lesa. Pyrrhī cem salcauerūt asse biethymēq̄ principū ludis.

Pyrrichius / genus pedis qui cōstat ex duab⁹ syllabis breuib⁹ dicitur a pyrrho q̄ prim⁹ victoria potitus frequētibus pyrrichis laudatus sit.

Pyrausta / apud Aristō. vermiculus est quē & cleronyo cararanei specie nocētē fauis.

Pyralis / pēnata bestiola magnitudine muscē ex igne p ueniens. An & nomē a quibusdā pyrausta appellat: q̄ diu est in igne viuūt: cum euasit longioze paulū vo lats tunc emoritur.

Pyramis / idis. moles marīma quadrata ita constructa vt e lato in acutū tendat in formā flammę q̄ latior sur gens in acutū desinit: quales romę adhuc extant dug tam vetustate fatiscētes: dicitur pyramis q̄ flāme silitudinē habeat: vt a lapide pyropeçilo q̄ & thebaī cus ex quo edificabat ab ignea qdā varietate. πoy em̄ ignis dicit πoyκλoσ vari⁹. Pyramidem nostrī metā vocat q̄ terminū corū qui a metiē d. i. mēsurā/ do metē dicunt forma pyramidū edificari solēt: atq̄ ea figura pyramidal⁹ vocat. Erāt pyramides in egypto structę ex quadratis lapidibus admirā de fastigia tē vltra omnē excelstrat que manu fieri possit: vt scri bit Solin⁹. Et iud eis sepulti reges. Excogitare pri/ mū a regibus egypti: ne plebs esset ociosa: vel ne pe cuniā successozibus relinquerent.

Pyramus / pe. cor. ppriū adolecētis mēpbitici nomen qui thebes amozē ardens seipm̄ interemit. Hoc no mine etiā dicit⁹ est fluu⁹ instar nili limū deferens: qui magnā cilię partē adiecit. De quo extat illud oraci lum. Tūc erit vndifonus late cā pyramus olim Liv/ toza perfundens cypriū labet in almā.

Pyrrho / nomē. ppriū p̄hīa quo p̄hī pyrrhoni dicit: q̄a grēco cognomento σκεπτικουοιδ est p̄sideratores appellat. Nihil est decernūt: sed in querēdo semper cōsiderādoq̄ sunt. Ac ne videre qdē plane q̄c̄q̄ neq̄ audire se putat. Aliq̄ dicitatē incōprehēibile vide/ ri. Idē ατοποετικοι id est ambigētes dicunt: quo/ niā nihil affirmant & de omnibus ambigunt. Hic pa tria Euidens sit Primo pictor: vein de Anaxarchi discipulus: Tūc annis ferme nonaginta.

Pyropeculus /genus lapidis: de quo in dictione pyra-
mis dictum est.
Pyreus /atheniensiu portus cui urbs coniugebat mu-
ro protracto ex oppido in modu duoru cruru: ob ad-
uentantium multitudinē semper feruens: vel a pyreo
promontorio qd radijs solis exurit. Pyreus dō cum
ilatio nomen est viri propriū.
Pyrous /nomen vini ex equis solis: quasi ardens. Mā
quos esse perhibentur. Pyrous scz Acthon Phle-
gon Eous: Sunt qui dediment. Pyrois entis. sicut
limois entis.
Pyragmō αρο του πυροσ και ακμοροσ. Mā pyz
ignis ακμορ line q nunq a calenti incude discedit.
Pyrolabes /q ea que ignita sunt/capiat.
Pyrodes /Elilic filii q primus e silice exussisse ignem
dicitur quādamodū asseruisse in ferula pmethe.
Pyrobolla /malleus q ignita percussat.
Pyrene /nomē puellę beducias filię in pyreneo mōte ab
bercule compressę atqz a feris laniatę z ibi sepultę.
Pyrene /cella nimbosis verticis arce diuisos Celris
late prospectat iberos. Tibul. Non sine me est tibi
partus honos tua bella pyrene. Tertius z Oceani lit
rtaus santonici. Hic mōs hispanię galliā ab hispania
diuidit. Ab eozu equinoctiali in occasum bnumalez
porectus a crebris fulminuz ignibus. vel αρο του
πυροσ id est igne. Mā vt scribit Dios. lib. vi. Syl-
ue in pyreneo fręquentes iniecto a pastoribz igne puici
teporis flagrauerunt. Hinc pyrene? Syl? a pyrene
puella pyreneā salū dici autumat. Dicit aut mons
ipse pyrene z pyreneus mons. Pyrene etiaz fontis
nomen fuit: vt inquit Plin. lib. iiii. in Aeroconintho
missis dicitur. Cui? meminit Persi. z Plau. in aul.
Interhibere sola st vino scateat cozinthiensem fontē
pyreneā pōt. Stra. li. i. lyl. Nec cōicia detur pyrene
largos potius mihi gurgēs inbaustus.
Pyrenes /penul. produ. sunt cerasozū ossa seu bacę: vt
apud Aristot. lib. ii. meteoroz in fine: vbi sic legitur.
Υπερ θαλην εκθαλην οιου οητηρησε οι εκ/
του λακιδου πυροσ.
Pyria /vrb insule Lesb. Pyria sic latine fomentū dē.
Pyrgus /latine turris dicit q fulgureis ignibus ferri
turres pluerūt. A cuius similitudine pyrgus etiā
vasis gen? dicit a cauitate selli quo coniecti tali agi-
tatiqz mittunt aiaz in aluocolū emittant. Mōza. Dicit
teret in pyrgū talos: cui? effigies instar turricule est:
vnde nomen mutatur. Har. Turricula latino vo-
cabulo vsus est. Persius dicit dicit. Scire erat in vo-
to dānosa canicula qz raderet anguste collo nō sal-
lier orce. Hec est illa turricula siue pyrg? q alio noē
fritillus dicit a poetis. Unde Porphyrio dicit pyr-
gum significare qd nos fritillū dicimus in quo conie-
ctę tessere agitatzqz mittunt. Juue. Paruoqz eadēqz
mouet arma fritillo. Quibus verbis clarū fit de tur-
ricula dictū esse non de tabula lusoria: que lata z spa-
ciosa esse consuevit: z q aluicus siue aluocolus siue la-
terūcularia tabula dicit. Pyrgus etiā militaris ordo
dicit z turma equestris. Sunt qui pyrgū dicat αρο
του πυροσ quia tendat in acutū.
Pyrga /testiculozū bursa. Pyrgū tuscicę oppidū: quod
z pyrgi numero plurali dicit. Virgil. Et pyrgi vete-
res intempesqz grauisę.
Pyrgobaris /turris vel dom? in modū turris edificata.
Pyrgoteles /penul. cor. propriū nomē gemarū sculpro-
ris nobilissim adeo vt Alexander macedo edictū fe-
cerit ne imagies suę ab alio qz a pyrgotele sculperēt.
Pyretra /herba medicinalis quā vulgo nunc draconęz
vocant linguā aduręz mordicans. Eius folia in ace-
tarijs pbanē radice vti tur pigmentarū. Pyretrum
macer vsurpat. Est pyretrū calidū siccūqz z quartus

in illo Est gradus: eruciat dentes si frigidus humor
Balticę hęc patien: teneat qz diutius ore.
Pyretus /febris ab incendio appellata: quemadmodū
apud nos febris a feruore.
Pyrites lapis /qd plurim? illi ignis sit: hunc nos igna-
riū dicimus: quidā etiā viū vocant qui a clauo vt al-
tero percussus lapide scintillas edit. Aug. lib. xi. de
ciui. dei. Pyretę lapidē persicū tenentis manū si ve-
hementius premat adurere: propter qd ab igne no-
men accepit. Pyretea lapis molaris pyrites voca-
tur: qz in eo quoqz ignis conspiciat. Est z alius pyri-
tes eris similitudine in cipro reperit solitus: z circa
Acananiā: cuius vsus in medicina non paruus est.
Pyricauta /latine ambusta dicitur: hoc est adultioes
z adulta.
Pythagoras /nomē philosophi: de quo dictū est: Hęc
te deos aditę z que natura negauit. Tibibus huma-
nis: oculis ea corpous bausit. Hęc in italis in ea par-
te que magna grecia dicta est maximā iuuenū multi-
tudinem philoso phiā docuit: vbi vice numinis cult?
est. Et quibus Archita Tarctinus Alceon croto-
niata Hippo sis metapontinus Philolaus croto-
niata maximelozuerit qui dicti sunt pythagorei: et
italica philosophia que a pythagora deuit. Dicitur
pythagoras q vera pythio non minus loqueretur.
Venit autem in italiā Tarquinio superbo regnum
obtinente: ferunt pythagoraz ab egyptijs sacrodo-
tibus certimonias potentiazqz numerozū admiran-
das vices geometrie /solertissimas formulas a chal-
deis siderale sciētia planetarū z stellarū stat? ambī-
effectus in genituris hominū didicisse. Cui bragma-
nes Indozum philosopi pleraz philosophię doctri-
menta contulerunt. Hęc leges dedit itais apud cro-
toniatas z metapontinos / cuius non minus sepe-
nti discipuli erāt qui noctu ad eū audiendū cōsuebāt.
Pythagorei /dicitur sunt qui sectam pythagore tenēt.
Pythagorizite /qui vitā pythagore sequuntur.
Pythion /serpens αροσ: qd putredo: quoniā ex pu-
tredine terre post diluuiuz deucalonis natus sit. Et
est tam mascul. qz femi. generis. Claud. Seruleus tali
prostrat? apolline pythion. Tibul. Ubi delphica py-
thion. Hinc apollo pythius.
Pythius /cognomē Apollinis a pythone dracone que
ipse in prima infancia sagittis interfecit: imonis nu-
tu immisum p m poetaz fabulas Alu αρο του πυου
θαρο. Mōz qd interrogare z consultare. Inde variet
nantes phebades pythie cognominantur: vt scribit
Stra lib. ii. Alii ab πυθειν putrefecere: q nunq sine
vi caloris efficitur.
Pythia /ozū. ludi apollinares qui in apollinis honozes
sunt instituti.
Pythiōcāpe /sunt eruce venenatz in pino nascētes. An-
de z nomen mutantur. Hęc enim πυθω vocatur
pinus. Unde z pythiē insule a grecis dicitę a frutice
pino monumentis scriptozū inclite. Campe vero si-
gnificat bucū: siue erucā a sterua que dicitur Cāpe.
Pl. lib. xvii. Cuius cōtra pinozū erucas quas pythio
cāpas vocāt. Col. lib. iiii. Bestiole que a nobis appel-
lantur eruce campe nominant.
Pythima /pythimatis /leuis sputi irrozatio ab πυθω
qd est sputo leui z crebro irrozare. Sunt qui scribāt
pythima cum y in secūda ab πυθω spuerę. Juue.
Qui lacedemoniū pythimate lubricat orbę: id est q
lubricat anulum spuro.
Pyris /pyridis grecū nomen est a buzo qd grece pyron
latine bucolū / vasculū e buzo: qz z ex alia materia
dici possit: quoniā ex eo ligno fieri cepit. Mam vt do-
cet Quintil. lib. viii. Pyrides cuiuscūqz materie sunt
qz vsus varijs reb? est accommodatus. Pl. lib. xviii.
Pyroni /inest pyris ferrea. Pul. de asi. lib. iiii. Arcula

quedā reclusa pyride pluculas inde depromit. Quis diminutiū est pyridicula in qua aromata continentur. Cor. L. Ellus lib. vi. Liquidū collyriū pyridicula seruatur. A pyride etiā pyridatus dicitur signficatq; ad effigie pyridis in cōmilitura formatū. Plin. lib. xxxi. Cōmilituris pyridatis.

Quarta muta est.

supernauca dicitur sicut r k: quonias c potest implere carā vocabulū: r ppter nihil aliud scribenda videt nisi vt ostendatur sequēs u ante alteraz vocale in eadē syllaba postā perde re vim literę in metro. Ecvt pingui or per cā sonus habeat q; p c habe ri possit. Qd sane terminatio ipsi q r necessaria con sequentia alterius u post illud: r ante alterā vocales indicare potest. Nunq; enim in eadem syllaba vocalem post q ponere possumus quin inter q r vocalem interponam: vt qualisq; hoc sequit loquor quū: vt Sictorio placet: Suis boe nōnulli per vñ u scribi velint. Trāfferē aut q in c vt loquor locor / sequor secutus. In h vt coraq; rosi. In r vt coquo cori.

Q Ante B

Qua aduerbiū modo significat per quē locū. Vir. Dic mihi qua sit iter. Vodo inquantū. Gene. Dominus quippe qua animal est moueri sentiu oportet. Vodo partim. Plin. De diū tepus distentū / impeditumq; qua officia maximis auicicia principū egisse. Quadatenus penul. core. vsq; ad quandā partē. Quadra quadremensariū instrumentū ex stāno vel argento super qd dapes sciendatur siue apponitur scilicet q quadrata forma fieri soleat: veluti rotūda repositorya orbes dicimus: qui vulgo incisoria dicuntur. Sicut aliquādo etiā ex pane. Virgil. lib. ii. Et patulis nec parcere quadris. Iuuen. Et dona summa putes aliena viuere quadra. Sunt qui dicant quadram panis fragmentū siue frutū esse: q olim apud romanos quadrati panes dicebant. Var. Cōmittis turdumq; mihi quadrāq; placente. Quadra quadra quadri / quod est quadratū. Quadrum vō figura ē rectas atq; equales lineas quattuor r quattuor rectos angulos habens. Quadratura ipsa quadratio. Unde archimedes scripsit de quadratura circuli. Quadro quadras in quadru redigo. Hora. in epistol: Et q pars quadret aceruū. Per trālationē quadrare ponit pro cōsentire r ex omni parte conuenire. Tractū a lapidibus quadris qui inter se optime conueniunt. Virg. Arb onibus positis secta via limite quadret. Apul. Et omnia ad calamitatē quadrarent. Quadrās / genus nūmi: q sit quarta pars assis: hoc est vnię tres. Iuue. Nam si pieria quadrans tibi nullū in archa ostendatur. Quadrantal. figura est que omni ex parte quadrata sit quales sunt cubi r celsere quib; in aluicolo ludit. In quācūq; enim partem incubuerint / imorā habēt stabilitatē. Est r genus vasis pedē quadratū habens r cōtinet. pl. viii. sextarios. Plau. Anus hec sitit. Quātillū sitit: Vōdica est / capit quadrantal. Quadragesima absolute dicitur p quarta parte. Suet. de Calig. Pro litis atq; iudicis vbiq; conceptis quadragesima summe de qua litigaretur exigebatur. Sic dicimus de centiam / vigesimam / quinquagesimā centesimam. Quadrifidus da. dum. penul. core. qd in quattuor partes findi potest. Virg. lib. ii. geor. Quadrifidasq; suades r acuto robore vallos. Quadrifariā aduerbiū / quadripartito. Var. Et ea que

ad mortales pertineat quadrifariā dispertuerim. Quadriforme / qd habet quattuor formas. Quadrangulū / qd habet quattuor angulos. Quadriga penul. p. quasi quadriga a quattuor: equis quib; iungebant appellata est. Del. Quadrigas. Et sar etiā si currus vnus equorū quattuor: iuncorū agmen vñ sit plurius semper numero ducendas putat. Aliquādo quadrigarū noie intelligunt equi q quadrigas agunt. Col. li. iiii. Unde sacrorū certaminum studio periculisimā r quadrigarū semina diligēt obseruatiōe custodiūt r spem futurā victoriarū cōcipiunt propagata sobole generosi armenti. Quadrigarius / qui quadrigā agit. Est r nomen. ppriū auctoris. Quadriūgi siue quadriūges pe. cor. quaterni ad vñ uigum alligati: sic būngi / triūgi r seiūgi cum duo vel tres vel sex equi ad vñ currū adhibent. Quadripertio / in quattuor partes diuido. Unde quadriperitiū in quattuor partes diuisum. Quadripertiro aduerbiū significat in quattuor partes. Quadripes / qd quattuor pedes habet. Hinc quadriped' a. um. Am. li. Hora. Veneris magi / qdrupedo corpis gressu: r velut affixa terrē viduas eē q; libera. Quadripedo as. pen. cor. quattuor pedibus gradior. Unde quadripedantia animalia quadripedia dicuntur. Virg. de equis. Perfracta q; quadripedantur pectora: pectoribus rumpunt. Plin. lib. viii. Tbesalorū gentis inuentū est equo iuxta quadripedante cornu introta ceruicē tauros necare. Quadruplus a. um. qd est quattuor: a quo quadrupliciter r quadruplo as. Quadruplatores a quadruplo las. vel a quadruploz. Plau. in persa. Quadruplatores appellat delatores: q dāni quartā partem bonorū in diuiscebantur. Sico. Quadruplatores delatores erāt criminū: publico: in qua re quartā partē de pscriptorū bonos quos detulerant consequantur. Quadruplo: ari. delator sio r dānati quartā partē accipio. Plau. in persa. Neq; quadruplari me volo. Quadrilaterū / qd habet quattuor latera. Quadrimus a. um. qd habet quattuor annos: a quo fit diminutiū Quadrimulus a. um. Quadrinoctium / quattuor noctes: sicut binoctiū duas noctes significat. Quadriremis penul. pro. nauis que quattuor remorū ordinem habet. Quadrisyllabū / qd ex quattuor syllabis cōstat. Quadriūū d: vbi quattuor vig conueniūt. Quadri / populi sunt. Hiero. Sarmate / quadi / vandali r innumerabiles alię gentes equorū r vulpium carnibus delectantur. Que nomē relatiū cū ē diph. scribit vt differat a q; cōiunctioe cū oibus cōpositis: vt queq; / queq; / queuis quecūq; quelibet r cetera bmo. Quecūq; vim relati in se pōtēs: vt feci quecūq; iussisti. Aliq; simpliciter r significat oia. Sic. Quāobis q; cūq; a me ornamēta vice pificētē elaborabo vt oēs intelligāt a me habitū esse rōnē tue dignitatis. Quero ris. que sit. itā. r questū per sincopā ex q; r res cōponi videt. Nam proprie querere est q; sit res aliq; inuestigare. Et dicimus: Quero te hāc rem. Quero te de hac re. r Quero banc rem abs te. Quero rem inuestigo veritatē. Teren. in adel. Quere rem immo extorque. Item querere est lucrari. Unde Aug. lib. xvii. de ciui. dei. In latina lingua hoc verbū querit accipit prepositionē r acquiri dicitur q; r line additamento prepositionis querere intelligatur acquirere: ex quo lucra vocant r questus. Quis verbi cōposita mutant e in i productam: que sunt: Acquiror / acquirō / circūquiro / cōquiro: qd est vnde quāq; que;